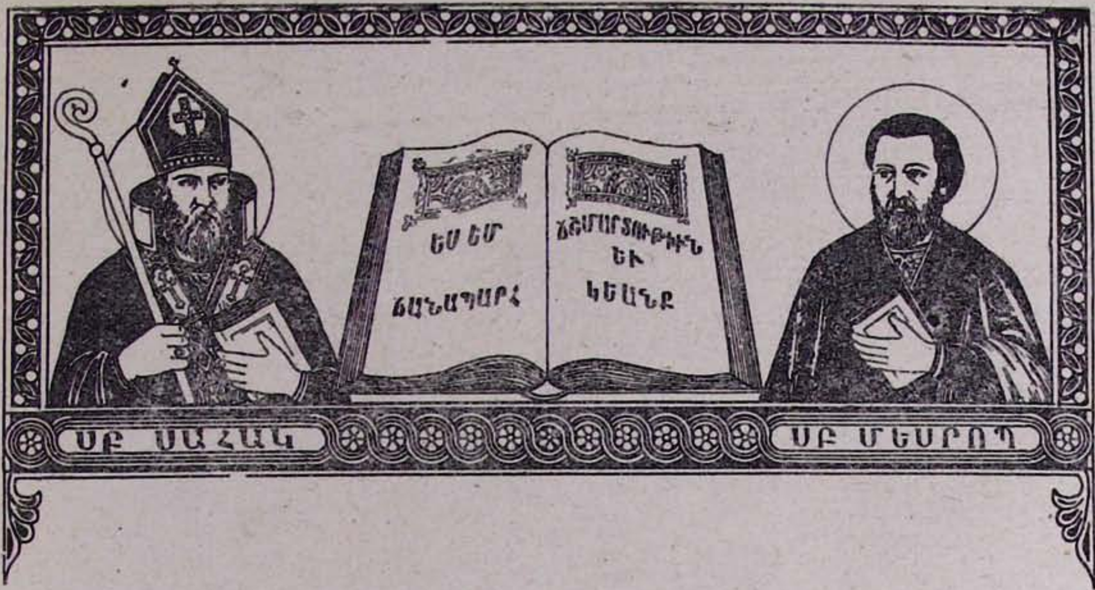

ՇԱՐԱԿԱՆ ՍՐԲՈՑ ՎԱՐԴԱՆԱՆՑ*

Նորահրաշ պսակավոր և զորագլուխ կտրիճներուն,
Արիաբար դեմ դրիր մահվան՝ սպառազինված սուրովն Հոգվույն,
ՎԱՐԴԱ՛Ն, քաջ նահատակ, զի թշնամին վանեցիր դուն,
Եկեղեցին պսակելով քու արյունովդ վարդագույն։

Երկնային զենքովն հաղթող դուրս եկար դուն պատերազմեն,
Խոհական իմաստությամբ յոհնեմացած անճառորեն,
Անունով ճանչված բարի խորհրդականըդ, ո՛վ ԽՈՐԵՆ,
Վկան ըլլալով խաչեցյալին՝ արյունիդ պսակն առիր քրմեն։

Րենական հույսով լեցված կորովասիրտն ու քաջն ԱՐՏԱԿ,
Բոսորաքուխ աղբերակին մեջ թաթավված կարմիր համակ,
Իր արյունով մկրտվելով՝ ըմպեց այսպես փրկող բաժակն
Ու դասակից հրեշտակներուն՝ Երրորդության երգեց նա փառք։

Սրբափայլ զգեստով պճնված հանդիսադրեն աստվածային,
Եվ զորացած Երրորդությամբ՝ քանդեց բերդերը բանսարկվին,
ՀՄԱՅԱ՛ԿՆ, Հոր ընծայված, չարչարակից Որդվույն բնավին,
Հաղթեց Հոգվով պատերազմին ու չարասեր խրոխտ արքային։

---

* *Առանձին հաճույքով հրատարակում ենք Ս. Ներսես Շնորհալի հայրապետի Վարդանանց հիշատակին գրած «Նորահրաշ պսակաւոր» շարականի աշխարհաբար թարգմանությունը, կատարված ամենապատիվ Տ. Գարեգին պատրիարքի կողմից, որը միաժամանակ Ղևոնդյանց ոգին և Վարդանանց հայրենասիրությունը ունեցող հոգևորական է, և որի ծննդյան 80-ամյակը և գրական-վարչական գործունեության 60-ամյակն է տոնվում այս օրերին։— ԽՄԲ.*

Էական բարիին դեմ՝ սպառազինված դեմ մեղքերուն,
Պարակցելով զվարթուններուն վերելքով մը երկինք՝ հեռուն,
ՏԱՃԱՐՏ զարմանալի, Աստծո տաճարը դարձար դուն.
Եվ տերունյան սուրբ խորհուրդին արժանավոր տեղի և տուն:

Սուրբ զբաղովն հույսին ծածկված և հավատքին սացած վանանն,
Ու փրկարար իբր սաղավարտ գլուխը դրած խաչի նշանն,
Նոր մանկությամբ հանատակված, կերպարանքովը վեհ՝ ՎԱՀԱՆՆ
Իր արյունով պրսակվեցավ՝ Խաչեցյալին իբրև վրկան:

Իբրև նվեր ինքնամատույց՝ անուշահոտ կիզմամբ բոլոր,
Եվ բանավոր իբր պատարագ ընծայեց զինքն երկնավոր Հոր,
ԱՐՍԵՆ այն ցանկալի, արդարությամբ հոխ ու հրզոր,
Հոգվույն շնորհքեն յոթնարփենի իմաստությամբ շրքեղավոր:

Երկու եղբայրներով հարազատ՝ հույժ ընտիր՝ անգին՝
Առաջ անցավ բոլորեն՝ իբր մարտիրոսաց գլուխն ու վերջին,
Նախաշավիղ բարի գործոց հառաջընթացն այն ԳԱՐԵԳԻՆ,
Ընդունելով բրբաբիոնն՝ որ բալիշն է հանատակին:

Բամն ամբողջ՝ իբր հանատակ՝ իրենց թիվով ՀԱԶԱՐ ԵՐՍՈՒՆ
Եվ վեց, ինկան արիական մարտնչումով հետ ԻՆՆԵՐՈՒՆ,
Իբր նորոգում եկեղեցվույն՝ թափեցին հոն իրենց արյունն,
Երկնավոր հանդիսադրեն անքառամ պսակն առած սիրուն:

Գոհությամբ փառքի երգեր կնվագենք, Տե՛ր, Քեզի համար,
Զմեզ շուրջպատող այս քաջերու պսակվածներովը անհամար՝
Հայաստանյայց եկեղեցին զարդարվեցավ պայծառաբար,
Ունենալով մարտական նիզն անոնց՝ մեզի բարեխոս հար:

ՆԵՐՍԵՍ ՇՆՈՐՀԱԼԻ